

VAN GROEI EN BLOEI EN JAARGETIJD 191

in een geschikte vork en toen ging alles van een leien dakje. Hij roffelde al op 15 Januari en bleef roffelen zelfs als het vroom, dat het kraakte. Ook de pimpelmeesjes zongen onverdroten, de roodborstjes, heggemusjes, winterkoning, musschen alleen bij naderenden dooi. De schildvink zong prompt op 23 Februari. Al vele jaren heb ik geconstateerd dat hier in Bloemendaal de schildvink zingt op of omtrent 23 Februari; hoogstens verschilt het twee dagen naar den een of den anderen kant.

Door de grijze randen aan de nieuwe veertjes, afkomstig van de herfststrui, hebben de manvinken een breede grijze lengtestreep midden over hun schedel. Doordat die grauwe randjes worden afgestoten, verdwijnt die streep en dan krijgt de vink dat prachtige blauwige kopje en het pittig zwarte voorhoofd. Tegen of zelfs pas in Maart komt dat in orde. Ook bij onze andere klanten zien we de kleurwisselingen van het voorjaar: de musschen krijgen een zwarten snavel, de spreeuwen een gelen en een minder vlekkelig glanzig kleed en ook de meezen helderen op.

Eenmaal probeerde een klein sperwermannetje zijn slag te slaan, maar in een wip zat alles in de meidoorn en de rozen. Natuurlijk kwamen de boschmuizen ook meeëten; ze waren welkom. Ratten heb ik niet meer, sinds een hermelijn zich hier voor een poosje vestigde en van katten heb ik ook geen last.

Het voordeel van voederen op den grond ligt hierin, dat je over een groot oppervlak voedsel kunt uitstrooien. Haast alle vogels kunnen leeren, voedsel op den grond te zoeken, zelfs goudhaantjes en boomklevers. Boomkruipertjes heb ik nog nooit op den grond gezien.

JAC. P. THIJSSE.

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Herstel der duinen. De victorie begint ditmaal nu eens niet van Alkmaar, maar van Leiden. De directeur van de Leidsche duinwaterleiding, de heer P. C. Lindenbergh, die dezer dagen aan de Technische Hoogeschool te Delft promoveerde tot Doctor in de Technische Wetenschappen, is er in geslaagd het natuurlijk afvloeiend water uit zijn prise d'eau op te vangen en weer terug te brengen in zijn watervang. Daardoor voorkomt hij niet alleen de zoo noodlottige daling van het grondwater, maar brengt dat zelfs op hooger peil. Op 9 Mei 1940 was ik nog net in de gelegenheid het nieuwe duinmeer te zien, dat daar prijkte tusschen de troosteloze oude drainagekanalen.

Dit is het eerste geval van de veelbesproken irrigatie der duinen. Den Haag, Amsterdam en het Provinciaal waterbedrijf van Noordholland staan gereed, ieder op zijn eigen manier, ook hun gebied te bevloeden. Wij hopen, dat Haarlem ook zal meedoen en dan kan binnen weinige jaren op den vasten wal van Noord- en Zuidholland het duin onzer droomen weer werkelijkheid worden.

JAC. P. THIJSSE.

Boekenscorpioen getransporteerd door vlieg. Terwijl ik zit te lezen, gonst een vlieg eenige malen heen en weer over het voor mij opengeslagen boek. Ik bemerk, de vlieg wat meer aandacht schenkend, dat iets aan een harer pooten is vastgekleefd. Eerst denk ik, dat het een uiterst klein stukje tabaksblad of een stukje van een of ander blaadje is, want het heeft een bruine kleur. Na nog wat rondgevlogen te hebben, gaat de vlieg op een mijner overhemdsmouwen zitten en begint zich a.h.w. te reinigen en bij het over elkaar schuiven van de pooten valt ook het „stukje blad” van een harer pooten af. Maar nu blijkt me, dat het „blaadje” leeft en dat het een diertje is. Alhoewel de tijd voor waarneming zeer kort is, zie ik toch, dat het zooiets als twee scharen aan den kop heeft, die in beweging zijn. Ik denk er juist over het beestje onder de loupe te nemen, maar daar komt de vlieg weer, loopt over het diertje heen, en tot mijn verbazing zie ik, dat dit zich met de scharen weer aan een der pooten vastgrijpt en als passagier met de vlieg, die weer opstijgt en voor goed uit mijn oog verdwijnt, mede vliegt.

Heinkensand.

A. J. DE ZWARTE.

Uw waarneming is bijzonder interessant, maar niet nieuw. Het is n.l. althans sedert eenige jaren bekend, dat boekenscorpioentjes (*Chelifer cancroides*) — en dat was het diertje ongetwijfeld — zich vasthechten aan vliegen en zoo worden getransporteerd.

J. HS.

Steltkluut. 12 Aug. 1941 zag ik in het weeltje bij het viaduct van 's-Heer-Arendskerke een juveniele of ♀ steltkluut. Verenkleeft zie afbeelding. Ik deed de waarneming vanuit een rijdende autobus, die echter met zijn houtgasgenerator heerlijk langzaam de hoogte opklom, zodat ik de vogel toch nog enige tijd kon bekijken. Hoe staat het eigenlijk dit jaar met de steltkluten in ons land?

Late tortels. 13 Oct. 1941, toen ik de vogeltrek aan 't bestuderen was, kwamen opeens twee adulte tortelduiven even in de inlage te Borssele drinken, alvorens ze verder trokken. Ook bijzonder laat!

Late grote stern. Vroeg ijseendje. 2 Nov. 1941 zag ik op het hoge strand achter de Noord-nol te Borssele nog een grote stern, rustend tussen kok- en dwergmeeuwen. Na een poosje verdween hij in Zuidwestelijke richting. Het leek me een volkomen gezond ex. Daarvoor had ik er nog enige gezien op 20 Oct., wat ik ook al laat vond. Dezelfde middag zag ik bijna op dezelfde plaats een ♀ ijseendje, zeer vroeg voor het Zuiden van ons land vind ik. Het eendje verdween weldra de Schelde op, na een poosje onrustig en kwakend heen en weer zwemmen.

Late huiszwaluw. 14 Nov. 1941, de middag voor de onverwachte vorst inviel, kwam een huiszwaluwteje zo tegen een uur of half zes bij ons huis aangevlogen. Het fladderde overal langs de dakgoten en klemde zich in nissen, om beschutting voor de nacht te vinden. De dag daarop, 15 November zagen we het nog, vliegend in de ijzige vorstwind. Desalniettemin zag het er nog vrij fris uit.

Kievitenrush. Een pracht kievitenrush was er gisteren, 15 Nov., toen de vorst ineens, en voor de tijd van 't jaar zo streng was ingevallen. De gehele dag, doch wel voornamelijk 's morgens repten zich enorme troepen gericht naar het Zuiden. Tienduizenden zag ik overkomen, zo'n indrukwekkende kievitrush heb ik nog nooit beleefd. Merkwaardig was, dat nu geen enkele troep watervrees vertoonde. Ze vlogen op grote hoogte linea recta, of er geen Westerschelde bestond!

Baardmeesjes op Zuid-Beveland. 24 November '41 hoorde ik boven me opeens het metalieke „tring tding” van baardmeesjes. Twee vlogen er over me heen, en daalden ergens in de inlaag te Borssele. Ik heb lang moeten zoeken in de rievelden, maar om kort te gaan: het was een paartje. Prachtvogeltjes! Ik had ze hier nog nooit gezien. Op Zuid-Beveland zijn ze uiterst zeldzaam, het aantal observaties is gemakkelijk op de vingers van één hand te tellen. Tenslotte vertrokken ze over de Westerschelde, op zeer grote hoogte.

En nu 26 November: weer het roepje, en weer twee, waarvan ik na lang zoeken (eenmaal in het riet, houden ze zich op de trek meestal muisstil), het ♂ uitstekend te zien kreeg! Het andere zag ik niet zitten.

Laat witgatje. 28 November zag ik nog een witgatje in de Borssele inlage. Het trok weldra verder.

Borssele.

JOH. A. M. WARREN.

Inbrekende Ekster. Onlangs maakte ik het volgende voorval mede van brutaliteit van een ekster.

Op een morgen ontdekte ik op het kozijn van het openstaande slaapkamerraam een ekster, die daar probeerde een paar waschhandjes mee te kapen, welke hij door het gewicht echter moest laten vallen. Daar ik vermoedde, dat hij ook wel eens in de kamer geweest kon zijn, ging ik naar boven en zag, dat mijn vermoeden juist was geweest. Overal ontdekte ik sporen van de bezoeker. Papieren lagen door elkaar enz. enz. Maar groot was mijn schrik, toen ik bemerkte, dat een gouden broche met glinsterende steen, dat op het tafeltje gelegen had, verdwenen was. Hoewel ik eerst om zijn vrijpostigheid gelachen had, vond ik het nu niets leuk meer. De vogel was natuurlijk nergens meer te bekennen en zoeken leek mij vrij hopeloos. Maar het geluk was met mij en in de loop van de dag vond ik op het steenen muurtje om het balkon het verloren gewaande broche terug.

Zoo had dus deze geschiedenis voor ons gelukkig een goed einde.

Eindhoven.

Mevr. T. DREES v. STEEN.

Texels Museum. Het Natuur-Historisch en Texels Museum te Den Burg zal uitgebreid worden. Het vraagt ook Uw medewerking! En niet in de laatste plaats voor de bibliotheek. Natuur-Historische boeken, die U voor het museum wilt afstaan of in bruikleen wilt geven a.u.b. te sturen naar ANNA KRAAI, Nieuwstraat 28, Den Burg, Texel.